

Macelj - najveće stratište civila i katoličkog svećenstva u Hrvatskoj

PONEDJELJAK, 13 LIPANJ 2011 11:24

Macelj je u nedjelju 12. lipnja ponovno okupio veliki broj udruga i hodočasnika iz svih dijelova Hrvatske. U programu posebnog svečanog okupljanja najprije su blagoslovljene potpuno završene postaje križnog puta, rad akademskog kipara Ante Jurkića. Križni put je blagoslovio zagrebački pomoćni biskup mons. Mijo Gorski dok su donatori stajali uz svoje postaje.

Potom je Križni put Gospodinov i naš moljen u nazočnosti vjernika i donatora prema tekstovima koje je već ranije pripremio o. Bonaventure Duda a tiskani su posebnom izdanju. Poslije Križnog puta uslijedila je svečana procesija oko spomen crkve Muke Isusove. Biskup Gorski započeo euharistijsko slavlje u koncelebraciji dvadesetak svećenika, franjevac i bogoslova.

Svoju propovijed na blagdan Duhova pomoćni zagrebački biskup Mijo Gorski započeo je riječima: „Danas smo sabrani na ovome mjestu da molimo za sve koji su tragično završili život, bez suda osuđeni. Molimo za njih da im se oprostite grijesi, molimo za obitelji iz kojih su potekli da im srca oslobodi od gorčine. Ispuni mirom, i molimo za njihove ubojice, da im Gospodin probudi i dotakne savjest, a u svojem milosrđu, snagom Duha Svetoga neka njima i nama oprost grijehe.“

I zatim je u nastavku govorio: „Ovdje se danas nalazimo zato da s punim poštovanjem odamo počast ljudima koji su bez suda osuđeni na smrt, onima koji su bez mogućnosti pravredne obrane predani na istrjebjenje. Nije riječ o brojkama, o ideologiji, riječ je o ljudima. Svaki od njih je osoba sa svojim ljudskim pravima, svaki od njih član je neke obitelji i svaka smrt ostavila je nezacijeljene rane u srcima njezinih članova. Svako je ubojstvo zločin, a svaki zločin vapi prema nebu za pravdom. Kada je Kalin ubio brata Abela, Bog mu se javlja: 'Krv tvoga brata vapi u nebo'. Mrtvi nemaju svoj glas, imaju naš glas, ne mogu moliti, imaju našu molitvu, ne mogu se opravdati, mi smo dužni zahtijevati pravrednost za njih.“

Biskup Gorski se osvrnuo i na optužbe koje se često mogu čuti u hrvatskoj javnosti. „Znam da će neki reći što se stalno vraćamo u prošlost, da treba jednostavno početi iznova. Potpuno su u pravu. Treba početi iznova. Zbilja, ako u rukama nosimo razmišljene krhotine naše prošlosti uvijek ćemo kvariti. Treba ih odložiti i započeti novi život. No, ne mogu se odložiti krhotine ako se neprestano i namjerno stavljaju u ruke kao krivnja cijelom narodu. Ne može se početi dok se ne postavi temelj novog početka, a on nije nepravda nego pravrednost. Ne želimo biti zarobljenici prošlosti i baš zato želimo ju ostaviti iza sebe objašnjenu, rasvijetlenu istinom, pomirenu i pravrednu.“

Po završetku mise župnik domaćin o. Drago Brglez je zahvalio svim udrugama, više od dvadesetak iz cijele Hrvatske, a posebno Udruzi Hrvatskog domobrana iz najudaljenijeg Dubrovnika, čiji su članovi cijeli dan putovali kako po prvi puta nazočili misnom slavlju u Macelju. A zatim se okupljenim hodočasnici obratio glasnogovornik Udruge Macelj 1945. dipl. ing. Damir

Totalno besplatno

KLIKNITE OVDJE

www.ridbooks.org

Google

NAJNOVIJE NA PORTALU

Ivan Miklenić: Srdačno jedinstvo s Papom

Hrvatska pred vratima Unije - Što je iza vrata?

Govor akademika Josipa Pečarića na prosvjednom skupu u Munchenu

Dinamova velika prilika da se dokopa lige prvaka

Predstavljanje knjige: "Fra Rafini cvijeti i trnje"

Rovinj: Prvi Avantgarde Jazz Festival

Prilog ORF-a o komunističkim zločinima u Austriji (VIDEO)

Macelj - najveće stratište civila i katoličkog svećenstva u Hrvatskoj

Zagreb: Održana tribina o akciji Feniks 72

Dubrovnik: Đokovićevoj jahti zabranjen ulazak u hrvatske vode

Milanović progovorio: Odluka Europske komisije je važan događaj, ali povijesni trenutak će biti tek 2013.

Treviso: Mladi Hrvati torpedirali Srbe - briljirao Boris Barać

ETARGET reklama

Mobitel LG Cookie Style

Cool mobitel zaslona osjetljivog na dodir u raznim bojama.

Bezbolno uklanjanje proš. vena

Novo - Ultrazvučno uklanjanje vena UGFS metodom. Poliklinika Arithera, Zagreb

Gillette After Shave

Donnai više o after shave kreacijama Gillette! Nabavite za muškarca

Damir Borovčak

Govor povijesnih činjenica i temeljem njih pitanja hrvatskim vlastima i medijima u cijelosti je glasilo:

Poštovani Oče biskupe,

Poštovani oci provincijali,

Poštovani župniče,

Poštovani svećenici, časne sestre i redovnici,

Poštovani branitelji Hrvatske iz 1941. i 1991.

Poštovani domaćini župe Đurmanec i maceljskog kraja,

Poštovani hodočasnici,

Pozdravljam sve vas okupljene ovdje ispred Crkve Muke Isusove, u ime Udruge Macelj 1945. sa starim hrvatskim pozdravom – Hvaljen Isus i Marija! Odmah dodajem, hvaljen i sv. Josip, zaštitnik Isusa i Marije, a kojeg ovih dana slavimo kao zaštitnika hrvatske domovine – od 9. i 10. lipnja, jednoglasnom odlukom Hrvatskog sabora od 1687.g.

Danas je blagdan Duha Svetoga katolička crkva slavi svoj rođendan. Poznati teolog prof. Tomislav Ivančić kaže: „Duh Sveti donosi u svijet novu kvalitetu, on stvara novi svijet i omogućava uništiti ratove, prognaništva, mržnju, nepraštanje, nečovještvo, zablude, prijevare i svaku zloću.“ [1] Upravo zato utječimo se ovdje danas Duhu Istine.

Na Macju u lipnju 1945., naša su subraća u Kristu, prolazili Muku Isusovu. Onima koji tvrde da nije bilo zločina na Bleiburgu, onima koji traže popise imena žrtava kako bi negirali posljedice Bleiburga, ovdje na Macju su neumoljivi dokazi. Ekshumirane lubanje, njih 1163 s rupom na potiljku ili razbijenog potiljka, dokaz su teških partizanskih zlodjela. Njima koji vide dobrotu i ljepotu u partizanskoj petokraki, njima koji negiraju komunističke zločine i pokušavaju ih prikriti antiifašizmom, njima koji pokušavaju opravdati i još uvijek veličaju zločinca maršala Tita, upućujemo poziv na suočavanje s istinom, poziv na kajanje i obraćenje. Tek poslije bistrine Istine i dubine kajanja, moguć je oprost i željeni mir.

Je li J.B.Tito znao za zločine u svibnju i lipnju 1945.? Evo odgovora: Kretanje maršala Jugoslavenske armije J.B.Tita, u svibnju i lipnju 1945. i boravak na području Slovenije i sjeverne Hrvatske na mjestima masovnih likvidacija hrvatskih zarobljenika (Varaždin, Zagreb, Krapina, Barbarin rov, Trbovlje, Celje, Tezno - Maribor, Bjelovar) zabilježio je ondašnji „Vjesnik[2]“. Govori tog vremena neupitno ukazuju na zločine po maršalovom planu:

- 20. svibnja Tito je boravio u Varaždinu i rekao: „Jugoslavenske armije koje u okolici obavljaju važne zadaće na konačnom obračunu s hrvatskim smrdom. (...) U novoj komunističkoj državi svjetlost dana gledati će samo toliko dugo, koliko traje put do najbliže jame“.

- 28., 29. i 30. svibnja Tito je boravio u Ljubljani i okoliču te u svom govoru rekao: „Likvidirali smo 200 tisuća bandita, a još toliko smo ih zarobili. Stigla ih je ruka naše pravde.“

Sjetimo se te „ruke pravde“ – kao mumificiranih tijela zazidanih u Barbarinom rovu u Hudoj Jami. Koča Popović je dobro tajnu naredbu od Tita za uništenje svih dokumenata o poslijeratnim pokoljima.[3] No, postoje i priznanja o slijedu naredbi za masovne likvidacije nad bespomoćnim zarobljenicima, kao napr. iz biografije Sime Dubajčica[4].

Bleiburg je započeo s partizanskim „oslobođenjem“ Dubrovnika. U prvim masovnim likvidacijama na otočiću Daksi 25. i 26. listopada 1944. partizani ubijaju ugledne Dubrovčane. Na Daksi su 2009.g. ekshumirane 53 osobe, od toga 7 svećenika i franjevaca. Tu su nađeni posmrtni ostaci poznatog isusovca p. Petra Perice, autora najpopularnijih hrvatskih katoličkih pjesama „Zdravo Djevo, krajice Hrvata“ i „Do nebesa nek se ori“.

Osvajanjem Širokog Brijega 7. veljače 1945. partizani nastavljaju svoje krvava zlodjela, ubojstvom i paljenjem mrtvih tijela hercegovačkih franjevaca. Od Mostara do Imotskog poubijali su njih ukupno 63. Danas se njihove kosti pronalaze po raznim jamama, od Mostara sve do Blokova[5], a trojica su ubijena i pokopana ovdje u Maciju.

Za otkrivanje zločina u Maciju bitni su jedna žrtva i jedan partizan, koji nisu željeli prešutjeti i odnijeti istinu sa sobom u vječnost. Fran Živičnjak uspio je preživjeti vrijeme komunističke represije te je ostavio pisano i slikovno svjedočanstvo *U vječni spomen* [6] kako bi idući naraštaji shvatili veličinu krvavog pokolja u Maceljskoj gori. Točna mjesta stradanja u lipnju 1945. pokazao je bivši partizanski stražar Mladen Šafranko. Zahvaljujući njemu Fran Živičnjak i još poneki sretnik uspjeli su preživjeti. Odmah po uspostavi demokratske vlasti u Hrvatskoj Mladen Šafranko je u srpnju 1990.[7] pokazao mjesta likvidacija. Procijenio je broj žrtava na više od 13.000 ubijenih u 130 jama[8].

Dokaz postoji i u kronici Franjevačkog samostana u Krapini, upisom od 20. svibnja 1945. Hrabar je bio gvardijan fra Ostijan Ostrogna[9] koji je popisao 21 svećenika, redovnika i bogoslova koji su odvedeni u smrt. Njihova imena su na maceljskoj grobnici, gdje se njihovi ostaci sada nalaze:

1. Dr Josip Gunčević, kateheta, r. 1895.,
2. o. Ante Katavić, župnik, r. 1902.,
3. o. Karlo Grabovičkić, vikar, r. 1912.,
4. o. Ivan Ivanović, kapelan, r. 1916.,
5. fra Vitomir Mišić, bogoslov, r. 1921.,
6. fra Domagoj Čubela, bogoslov, r. 1924.,
7. fra Alfons Katavić, maturant, r. 1924.,
8. fra Paškal Vidović, brat laik,
9. Marijan Ivandić, župnik, r. 1902.,
10. Joza Perčinić, kateheta, r. 1909.,
11. Miroslav Radoš, župnik, r. 1910.,
12. Nikola Duvančić, bogoslov, r. 1923.,
13. Dragutin Turalija, bogoslov, r. 1923.,
14. fra Metod Puljić, župnik, r. 1912.,
15. o. Darinko Mikulić, mladomisnik, r. 1919.,
16. fra Julijan Petrović, bogoslov, r. 1923.,
17. Vjekoslav Terzić, župnik, r. 1906.,
18. Dragan Čapo, bogoslov, r. 1917.,
19. Stjepan Štomar, bistrički kapelan, r. 1915.,
20. Branko Kukulja, bogoslov, r. 1921.,
21. Nikola Ilić, svećenik, r. 1913.

Popis svećenika iz 4 biskupije i franjevaca iz 2 provincije ujedno je opseg tragedije egzodusa hrvatskog naroda, od Hercegovine, srednje Bosne, Srijema, Slavonije, Primorja, sve do Marije Bistrice. Uzimalo se pred komunističkim krvnicima iz svih hrvatskih krajeva, tražeći spas u predaj zapadnim vojskama. Prema službenoj korespondenciji britanske vojske i Titovog štaba spominje se brojka od 200.000 hrvatskih vojnika na Bleiburgu i još 35.000 kod Klagenfurta.[10] Prema dnevniku 5. britanskog korpusa hrvatsku vojsku pratilo je još 500.000 civila[11]. Te brojke ukazuju na egzodus naroda, a sustavno ubijanje tog mnoštva zove se genocid. Britanci su u dogovoru s Titom, protivno načelima međunarodnog ratnog prava, predali sve izbjeglice

Jugoslavenskim partizanima. Znati su da in predaju u smrt[12]. Nikada se nisu hrvatskom narodu ispričali za taj gnjusni zločin.

Životopisi svećenika ubijenih u jami IV.d ovdje na lokaciji Lepa Bukva, objavljeni su u Hrvatskom martirologiju XX. stoljeća[13], zavrjeđuju poštovanje i duboko promišljanje. Primjerice dr. Josip Gunčević, kateheta gimnazije u Zemunu, bio je član pet hrvatskih društava u tom do Drugog svjetskog rata posve hrvatskom gradu, ravnatelj gimnazije u Slavonskom Brodu, autor većeg broja knjiga protiv bezbožnosti komunizma i vrlo ugledan profesor, prvi je pogubljen metkom u potijak ovdje na Macju; zatim svećenik Nikola Iljić, rodom s otoka Krka, bježi od talijanskih fašista, a u Macju je ubijen od tzv. „antifašista“, ili Stjepan Štromar, kapelan iz Marije Bistrice zaređen po nadbiskupu Alojziju Stepincu je završio u jami u Macju.

Ubojstva svećenika bila su uobičajena partizanska praksa. Poznati su podaci i posmrtno fotografije unakaženog tijela župnika Matije pl. Žigrovića, kojeg su isti partizanski ubojice već u srpnju 1943.g. krvoločno mučili i naglavačke konjem vukli iz Gornjeg Jesenja do Golubovca te ga tamo zvjerski dotukli. Također biskup dubrovački dr. Josip Carević ubijen je u ožujku 1945., negdje u okolici Velikog Trgovišća. Hrvatski martirologij XX. stoljeća, prepun je podataka o ubijanju katoličkih svećenika, njih ukupno 664[14], kao ciljanih žrtava komunizma.

Zajedno sa svećenicima u Lepoj Bukvi završilo je i 60 časnika hrvatske vojske[15], neki podaci govore o čak 400 časnika[16] vezanih žicom, ubijani su „šumarskim sjekiricama udarcima po sljepoočicama“[17]. Njihova imena su nepoznata. Iskapanja 1992.g. ipak su iznjedrila nove dokaze i dva imena žrtava, a potom su po nečijem nalogu naglo prekinuta. Kod jedne žrtve pronađen je vjenčani prsten s ugraviranim imenom Zora i datumom 20.8.1931. što je otkrilo da je žrtva bojnič Hrvatskog zrakoplovstva Leonard Heger. Njegova udovica Zora, u dubokoj starosti poslije 48 godina[18] doznaje za smrt supruga Leona na Macju. Ta Zagrebčanka bila je poslije rata šest godina mučena u komunističkom zatvoru, a sva imovina joj je konfiscirana. Nađena je i vojnička posuda s nečijim imenom – Jure Zečić ili Zričić, iz Vrbove kraj Nove Gradiške[19]. A nađena su i dva dječja kostura 7 i 15 godina[20], možda braća, međusobno vezani žicom, što dodatno potvrđuje surovost partizanskih krvnika. Uskoro će ovdje na Macju pronađeni predmeti žrtava biti dostupni pogledu javnosti.

Zbog sramotne društvene nebrige, ostaci 1163 macejskih žrtava 12 su godina poslije iskapanja 1992.g. ležali u vrećama za smeće na tavanu patologije Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Nažalost nisu bile jedine. Na istoj adresi ležali su i ostaci 293 žrtava iz šume Lug pokraj Bjelovara. Nažalost u slobodnoj Hrvatskoj, posmrtni ostaci žrtava iz dva udaljena stratišta, pobijenih u istom zločinačkom podhvat, prepuštene su novom zaboravu. Posebnim zalaganjem preživjelog časnika s križnog puta g. Stjepana Brajdića i domaćeg župnika fra Drage Brgleza, dostojanstveno su pokopani ostaci 1163 macejskih žrtava u grobnicu na Macju. Pokop je 22. listopada 2005. predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić i pokojni biskup varaždinski mons. Marko Culej. Hrvatski mediji su taj najveći hrvatski sprovod posve omalovažili. Udama medijska vijest tog dana bila su dva krepana labuda u Baranji i lažna panika o epidemiji ptičje gripe, od koje u Hrvatskoj nitko nije stradao. No važno je bilo još jednom omalovažiti macejsku strahotu komunističkih zločina u kojoj su nebrojeni stradali.

Prikaz navedenih okolnosti podrjetla žrtava, koje su pokopane ovdje u zajedničkoj macejskoj grobnici, iz godine u godinu okuplja sve veći broj udruga branitelja veterana 1941. i 1991., iz svih krajeva Hrvatske, koji prepoznaju macejske žrtve kao svoje žrtve. Stoga, danas u vrijeme 20 godina slobodne i suverene Hrvatske, treba istaknuti dvije činjenice:

- Macej je najveće stratište u Republici Hrvatskoj po do sada 1163 dokazanih i dostojanstveno pokopanih hrvatskih žrtava komunizma
- Macej je najveće stratište katoličkog svećenstva u Republici Hrvatskoj, ukupno 21 svećenik, franjevac i bogoslov pobijeni su od komunističkih zločinaca u noći 4./5. lipnja 1945. i bačeni u zajedničku jamu

No potrebno je postaviti i neka pitanja:

- Kada će konačno Vlada RH zakonom u Hrvatskom saboru proglašiti Spomen područje Macej te onemogućiti daljnje obeščašćenje jama i neistraženih grobišta?
- Kada će Vlada RH pokrenuti nastavak istraživanja komunističkih zločina na Spomen području Macej, pogotovo na mjestima gdje već ima novih dokaza?

Macejsko stratište otkriveno je prije punih 20 godina, a ovdje do sada o komunističkim zločinima nije progovorio ni jedan predsjednik Hrvatskog sabora, ni jedan predsjednik Vlade RH, ni jedan predsjednik republike. Ignoriranje komunističkih zločina u 20 godina slobodne i demokratske hrvatske države, od vodstva hrvatske vlasti u svim mandatima, nije li to društveno i moralno zastrašujuća činjenica?

Konačno, na savjest urednicima svih hrvatskih medija prepuštamo istraživanje zašto u 20 godina slobode nitko nikada u Republici Hrvatskoj nije osuđen ni za jedan komunistički zločin. Čak ni moralno – odgovorni maršal zločinačkog podhvata J.B.Tito. Tim je više potrebno stalno društveno razobličavanje i osuda zločinačke partizansko-komunističke ideologije, utvrđivanje zločinaca izvršitelja i posebice svih njihovih sadašnjih zagovornika i zaštitnika. Potrebno je to zbog utvrđivanja povijesne istine, kao osnove oprost a i svehrvatskog pomirenja.

Zahvaljujem na strpljenju.

- [1] Tomislav Ivančić: Oaze života (Teovizija, Zagreb 2008.)
- [2] Brošura inicijative Krug za trg, Zagreb 2011.
- [3] Isto, kao 2
- [4] Simo Dubajić: Život, greh i kajanje (Beograd, 2006.)
- [5] Stopama pobijenih, br. 6., siječnja-srpanj 2011.
- [6] Fran Živičnjak: U vječni spomen (Zagreb, Đurmanec, 2008.)
- [7] Vjesnik, 22. srpnja 1990., naslovnica
- [8] Isto kao 6, str. 31
- [9] Nacional br. 27., 24. svibnja 1996., str. 21, 22 i 23
- [10] Bleiburg: Uzroci i posljedice (KHR, 1988.)
- [11] Isto, kao 2
- [12] **Izvešće tajne službe britanske VIII. armije iz svibnja 1945. - Hrvate smo partizanima izručivali prijevarom! (VIDEO)**
- [13] Don Anto Baković: Hrvatski martirologij XX. stoljeća (Zagreb, 2007.)
- [14] Isto kao 13
- [15] Isto kao 6, str. 27
- [16] Govor Vladimir Fuček, Maceļ pokop 22. listopada 2005.
- [17] Isto kao 6, str. 30
- [18] Arena br. 1073, 7. kolovoza 1993., str. 58 i 59
- [19] Isto kao 18
- [20] Isto kao 6, str. 39

Kršćanske Knjige Badava--

Izvršna kolekcija od 7 kršćanskih knjige! Nema baš nikakvih troškova.
www.ridbooks.org

ETARGET reklama

Namještaj online

Cijene bez maloprodajne marže. Servis i garancija zajamčeni.

Najbolja zarada

Tražite dobar posao, želite zaraditi ambiciozni ste? Nevoljama je kraj
najboljiposao.webs.com/

Mobilni telefon LG GU230

Klasičan model s kamerom i FM radijom

Web Stranice za Turizam

Profesionalno jednostavno povoljno. 30 dana besplatno!
www.freshcreator.com.hr

Fizikalna terapija, Zagreb

Brz i kvalitetan oporavak od ozljede, Poliklinika Arithera Comfort

Google oglasi

[Dodaj svoj oglas](#)

26 people like this.

Add a comment...

Log In

Log in to Facebook to post your comment

Dominik Pejić 3:40 am
grobovi im nikad porostiti neće!